

יוחנן פלסנר

המטרה הבאה

החוק שיעגו את החקיקה

252 יום עברו מאז השכנע הממשלה ועד שאושר השבוע מ"ג
 גויים של ארבעה שופטים הרשים לבית המשפט העליון. על
 כתפיהם של ארבעת השופטים שנבחרו, כמו גם על כתפי חברי
 הדין וחבריהם לספסל השיפוט, מוטלת משימת שיטת האמון
 בבית המשפט העליון. נשיאת העליון חיות עשתה מעשה בשבוע
 שעבר, כשענתה לגידופי ח"כ רח"י אמסלם במכתב פתוח שזכה
 לתגובה רבה - אך האם זו הדרך למרות הפיתוי ומחילאות הכי
 פיים בסוחח הקצה, מוטב לשופטי העליון שלא לזיכנס לזירה הזו.
 בניגוד אליהם, לחברי הכנסת יש פרייטריז ומחירות כקצה הדרך,
 ומתקפת על העליון הן פיתוי גדול מדי. בבית המשפט העליון
 נעשית עבודה רצינית ומעמיקה, וטוב יהיה אם השופטים יחסי
 בו כיצד משקפים את טוב יותר לציבור הרחב, הרי בירושלים
 יושבים מי שמעניינים ברדיפת צדק ועשיית טוב לכלל הציבור.
 שר המשפטים נרעון סער נדרש בשמונת החודשים שלו בת
 סקיד להשלים משימות שהיכו זמן רב לשר מתפקד. המשרד
 שאליו נכנס סבל מחוסר משמעותי כבעלי תפקיד קבועים: פד
 קלים המריצה היה ממלא מקום, כך גם המנהלת הכללית, ראש
 הרשות להגנת הפרטיות, ורבים אחרים. סער מינה שדרה מקצת
 עית העמדת בתנאי הסף הגבוהים ביותר, וכמוכן הוביל למחירת
 היועצת המשפטית לממשלה גלי בורביט'ארה - האישה הרא'
 שונה בתפקיד. בודדת החקיקה, הגיש סער חוק יסוד משמעותי
 להגנת על זכויות חשודים ונחקרים בישראל, ומקורב ישלים גם

הכנסת בוודות סילו רשל. נדרשים אחרים במערכת הפוליטית.
 חקיקה שתגביל כוונת ראש הממשלה לשתי קרנציות.
 על הרקע הזה, צריך סער לשאול את עצמו שתי שאלות
 חשובות, שקשורות האחת בשנייה: מה יסרה כשראש ממשלה
 מופלרי או פופוליסטיו יסרים שתי קרנציות וירצה לסרר לעצ'
 זו קרנציה שלישית, ומה צריכה להיות המשימה הגדולה הבאה
 של הממשלה, והשובה לשתי השאלות הללו היא אותה חקיקת
 "חוק יסוד: החקיקה", שיעגו את מעמד חוקי היסוד, יסריר את
 הליכי חקיקתם, יגן עליהם משינויים תכופים לצרכים פוליטיים
 ויסריר את היחסים בין בית המשפט העליון והכנסת - לא כאמ'
 צעת מכתבים שטגנים, אלא בשורת המודים מוסריים שיפזרו
 את המתח והאפשרויות האלוג פורה שיבוא לידי ביטוי בפסקי דין
 ובמעשי חקיקה.

"חוק יסוד: החקיקה" יעגו את מעמד חוקי היסוד, יגן עליהם משינויים תכופים לצרכים פוליטיים ויסריר את היחסים בין בית המשפט העליון והכנסת

המשימה הזו אפשרית. האולטימה הזו אמנם צרה, אך היא
 מייצגת פסיפס רחב של דעות, עמדות, ואת מנוח האוכלוסיות
 במדינת ישראל. ככה היא מנוגת הרבה יותר מקודמותיה. "חוק
 יסוד: החקיקה", אם יסריר במסורת הזו, יהנה מקונצנזוס רחב
 יותר, ויהיה אכן רדיד משמעותית בדרך להשלמת החוקה. אמת'
 מוטב היה שחקיקת החוק הזה תיעשה בהסכמה רחבה עוד יותר,
 שתכלול גם רבים מקרב חברי האופוזיציה - שהרי זו מוחצו של
 החוק, קונצנזוס על כללי משחק בהסכמה רחבה - אך כרגע הכי
 ציאות מכנסת נראית רחוקה מהיעד הזה. בתחילת הקרנציה שלו
 כשר משפטים הקים סער ועדה קואליציונית על מנת לנסח יחד
 את הצעת החוק, אל היא התכנסה פעמים ספורות בלבד ורחוי
 קה מהשלמת המשימה. בעת הזו, עליו לסמן את כוונתו הבאה.
 יוחנן פלסנר הוא נשיא המכון הישראלי לדמוקרטיה